

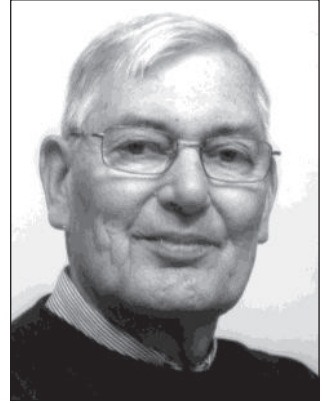
Een leven lang Jan van Wijk

CEES VAN RIJSDAM

Het is mij een groot genoegen een overbekende en bijzondere persoon te introduceren, die op velerlei wijzen en in meerdere functies zeer actief was en is in onze Eemnesser samenleving.

In dit interview en in zijn levensverhaal heten wij welkom: Jan van Wijk.

Om te beginnen is het historisch gezien zinvol eens nader kennis te maken met het voorgeslacht van de familie Van Wijk.

Daartoe levert het standaardwerk "Eemnessers door de eeuwen heen" (een uitgave in het kader van het 650-jarig bestaan van Eemnes) uit 2002, uitgegeven door de Historische Kring Eemnes, een uiterst waardevolle geschiedschrijving.

Samen met Bertie, de vrouw van Jan, kijken we terug naar de voorouders van Jan. Dat zijn: Otto Janse van Wijk (geboren ca. 1620), Jan Otten van Wijk (geboren ca. 1650), Isaak Janse van Wijk (geboren ca. 1675), Wijmpje van Wijk (1719-1807), getrouwd met Teunis Janse van Ravesteijn; hun kinderen noemden zich Van Wijk. De rij voorvaderen gaat dan verder met Izak van Wijk (1761-1830), Jan van Wijk (1798-1864) en Izaak van Wijk (1838-1895). Zo komen we aan bij Jan van Wijk, arbeider, geboren in Eemnes op 13 september 1870, overleden op 31 december 1944, te Hilversum. Deze Jan van Wijk was getrouwd met Johanna Maria van Es (1864-1946), en uit dat huwelijk zijn zeven kinderen geboren. Eén van die kinderen nu was de vader van onze Jan, hij heette Johannes Isak van Wijk, geboren in Eemnes, op 27 december 1900 en overleden in Eemnes op 22 mei 1978; hij was getrouwd met Elisabeth Smink, geboren in Hoogland op 13 mei 1904 en overleden in Eemnes op 28 januari 1968.

Uit het familiearchief: trouwboekje van de vader en moeder van Jan (7 oktober 1936).

<p>GEHUWD</p> <p>op <u>7 oktober</u> 19<u>36</u>.</p> <p><u>par Hijk,</u> <u>Johannus Isak</u></p> <p>geboren te <u>Eemnes</u></p> <p>op <u>27 December</u> 1<u>900</u></p> <p>zoon van <u>par Hijk, Jan</u></p> <p>en van <u>par W. Johanna</u> <u>maria</u></p> <p>Vrij van zegel ingevolge art. 32, 6^a, der</p>		<p>in de gemeente <u>Hoogland</u></p> <p>provincie <u>Utrecht</u></p> <p>en <u>Sminke</u> <u>Wisselke</u></p> <p>geboren te <u>Hoogland</u></p> <p>op <u>15 Mei</u> 1<u>904</u></p> <p>dochter van <u>Sminke, Janus</u> <u>(overleden)</u></p> <p>en van <u>Pijnders, Margaretha</u></p> <p>zegelwet 1917, juncto art. 136 burgerlijk wetboek.</p> <p>De Ambtenaar van den burgerlijken stand, <u>Stunis</u></p>		
<p>Man</p> <p>overleden</p> <p>te</p> <p>EEMNES</p> <p>op <u>22 mei 1978</u></p>	<p>Sigillum</p> <p>Paroecia:</p>	<p>Sacramento matrimonii juncti</p> <p><u>et Elisabeth Smink</u></p> <p>die <u>7</u> mensis <u>Oct</u> <u>8 Mariani</u></p> <p>in dioecesi</p>	<p>sunt: <u>Johannus Isak & Hijk</u></p> <p>anno <u>1936</u> in ecclesia parociali</p> <p>dedicata <u>de Hoogland</u> (ubi)</p> <p>coram</p> <p>Quod testor, <u>W. J. de J. J. J.</u></p>	<p>Vrouw</p> <p>overleden</p> <p>te</p> <p>EEMNES</p> <p>op <u>20-1-60</u></p>

Beste Jan, nu zijn we dan eindelijk aanbeland in de huidige tijd en willen graag nader geïnformeerd worden over jouw gezin.

Mijn vader Johannes Isak en moeder Elisabeth Smink kregen vijf kinderen: Jan, Gré (overleden in 2008), Joop (overleden in 2000), Piet (overleden in 1967) en Anneke, het jongste kind. Ik ben geboren op 16 oktober 1937, aan de Laarderweg 86. Op 4 november 1964 ben ik, in Laren, getrouwd met Bertie (Gijsberta Adriana Maria) Blom; zij is geboren op 15 februari 1940 te Laren. Op die 4e november ben ik getrouwd voor de Burgerlijke Stand. Voor ons een formaliteit om in aanmerking te

De familie Van Wijk (ca. 1953).

Staannd v.l.n.r.: Piet, Anneke, Jan, Gré en Joop.

Zittend v.l.n.r.: moeder Elisabeth en vader Johannes Izak.

komen voor een woning. Het kerkelijk huwelijk werd gesloten in de kapel van het St.-Jansziekenhuis te Laren op 21 juli 1965. Mijn schoonvader had kort daarvoor zijn heup gebroken en kon toen met bed en al de kapel ingereden worden om op die manier toch het huwelijk te kunnen bijwonen.

Wij zijn gezegend met twee kinderen:

Jan Peter, geboren in Eemnes op 11 juni 1967; hij leeft samen met zijn partner Desirée Meermans en zij wonen in Amsterdam.

Onze tweede zoon Frank, geboren in Eemnes op 9 augustus 1970, is getrouwd met Petra van Hameren en zij wonen in Bussum. Zij hebben twee kinderen, Koen en Jort.

Ik (Jan van Wijk) ben geboren in de woning aan de Laarderweg 86 en wij zijn in 1949 verhuisd naar Nieuweweg 2 (inmiddels Noordersingel 27). De eerste steen daar is gelegd door J. van Wijk.

Jan van Wijk en Bertie Blom op 21 juli 1965 in het oude Larense St.-Jansziekenhuis waar ze zojuist zijn getrouwd. Zij zijn het enige paar dat ooit in het St.-Jansziekenhuis is getrouwd.

De ouders van Jan, voor het huis aan Nieuweweg 2 (1960).

Bertie en ik namen in 1965 onze intrek in de woning aan de Laarderweg 21a, de voormalige schilderswerkplaats van Van der Ham. Deze werkplaats was door de vorige bewoners, Dick en Sien Mellegers, omgetoverd tot een knusse woning. Na één jaar zijn we (in 1966) naar de nieuwbouw aan de Torenzicht gegaan (nummer 37), en vandaar in 1975 naar onze huidige woning aan de Raadhuislaan 39.

Onderwijs heb je genoten in Eemnes en in Laren, achtereenvolgens op de kleuterschool, de lagere school en de U.L.O. (Uitgebreid Lager Onderwijs). Vertel ons eens wat meer over je jeugdijaren en je schooltijd.

Familiefoto (2012): v.l.n.r.: vader Jan, oudste zoon Jan Peter, schoondochter Petra (gehuwd met Frank), schoondochter Desirée (partner van Jan Peter), Koen (zoon van Frank en Petra), jongste zoon Frank, Jort (zoon van Frank en Petra), moeder Bertie.

Als oudste kind in ons gezin bracht ik mijn eerste levensjaren door in en rond het huis aan de Laarderweg 86. In 1941 begon mijn onderwijsperiode op de (St.) Agnes-kleuterschool, destijds een bewaarschool, waarmee in 1875 het Katholiek onderwijs in Eemnes een aanvang nam. Veel kan ik mij niet meer voor de geest halen van wat er in die periode op school zoal heeft plaatsgevonden. Wel staat me bij dat we met veel andere kinderen heen en weer liepen van huis naar school en omgekeerd. En ook dat we melk kregen te drinken op school vanuit een grote emailen mok met een vieze rand; dat benam mij de lust van het innemen. In 1944 ging ik naar de Lagere School, dat was de R.K. Jongensschool (de Mariaschool) aan de Jhr. Roëll-iaan. Namen van leerkrachten herinner ik mij nog wel: meester G.J. Morren was in 1944 het hoofd der school, de onderwijzeres in klas 1 en 2 was juffrouw W.C.H. Morren; in klas 3 en 4 had ik meester Alfrink. In de zesde klas kreeg ik meester L.M. Bisschop. Voor wat betreft de binnenschoolse activiteiten is mij weinig bijgebleven en die lagere schooljaren verliepen zonder noemens-

Klasfoto Mariaschool (1945): Jan van Wijk met zijn schoolgenoten.

Bovenste rij v.l.n.r.
Bart Tak, Bertus Horst,
Herman Post, Gijs
Hilhorst, Jan Makveld,
Arie Hilhorst, Piet van
Wegen, Henk Fokken,
Goos Brouwer,
juffrouw Corrie
Morren (met Wing).
Tweede rij van boven
v.l.n.r.: Cor Hilhorst,
Johan Eek, Henk
Hilhorst, Gerrit Post,
Wim Baas, Jan van
Wijk, André Nagel,
Karel van Dalen.
Derde rij van boven,
zittend op de stoelen
v.l.n.r.: Rinus van
Oostrum, Wim de
Gooijer, Joop
Wiggerts, Joop Horst,
Joop van Soest, Elbert
Raven, Henk de
Waart, Dick Wouters.
Voorste rij, zittend op
de grond v.l.n.r.: Henk
van 't Klooster, Chris
Post, Gerard Klein, Jan
de Groot, Kees van
der Wardt, Tinus Post.

Rapport van Jan, in klas 6, cursus 1950/1951, Mariaschool.

KLASSE 6 ^e		CURSUS 1950/1951		
	1	2	3	Opmerkingen
Gedienstotonderwijs	7	6	6	
Lezen	6	7	7	
Schrijven	5	6	5	
Rekenen	7	6	7	
Nederlandse taal	7	8	7	
Nederlandse geschiedenis	7	8	9	
Aardrijkskunde	7	8	7	
Kennis der natuur	8	8	8	
Zingen	8	8	8	
Tekenen	7	7	7	
Lichamelijke oefening	7	7	7	
Nuttige handwerken				
Handletterbld				
Gedrag	7	7	7	
Vrijt				
Verzinde schooltijden				
Gezien		Het hoofd der school,		
1 ^o rapport:	<i>H. B. B.</i>	<i>H. B. B.</i>		
2 ^o rapport:	<i>H. B. B.</i>	<i>H. B. B.</i>		
3 ^o rapport:	<i>H. B. B.</i>	De onderwijzer(s).		
Bevoordert / niet bevoordert				

Jan in klas 6 van de Mariaschool, met naast hem: de broers Piet en Joop. (Foto ca. 1950).

waardige gebeurtenissen. De catechismus leren was een 'must', maar aangezien mijn achternaam begint met een "w" en het feit dat het opzeggen altijd volgens de volgorde van het alfabet

verliep, hoefde ik pas te gaan leren bij het naderen van de letter w. In de zesde klas gingen we op schoolkamp naar Lemelerveld (de vroegere woonplaats van meester Bisschop) en logeerden daar bij een boer. Eén van mijn schoolvrienden was: Kees v.d. Wardt (in die jaren ook mijn buurjongen). Wij liepen altijd naar school op klompen, maar in de winter gingen we al glijdend onze weg. De spelletjes op het schoolplein waren veelal favoriet; bijvoorbeeld: gallen, dat was een soort overloperkje met zes vakken, je moest dan de vakken doorlopen zonder getikt te worden en op de tussenlijnen liepen de tikkers en die moest je proberen te ontwijken. En niet te vergeten het spel: bok-bok-hering; dat speelden we onder het afdak van de school, het was een soort bokkie-springen, waarbij een stuk of vier a vijf kinderen gebukt stonden en wij zover als mogelijk was op hun ruggen probeerden te komen. Als de bel ging na het speelkwartier moesten we ons eerst netjes in de rij voor de deur opstellen. Onderweg naar school (vanaf de Laarderweg) gingen we vaak appeltjes jatten uit de tuin van Bart van Essen (Laarder-weg 35); op een dag werd ik gesnapt en vluchtte weg, waarbij ik in de sloot terecht kwam. Achter de school bevond zich een bosje met een brede sloot; daar vonden we eens een eendennest en toen hebben we de eieren verstopt in de tuin van meester

De Waart, om later die eieren thuis te laten uitbroeden. Ook hebben we nog zeeltjes gevangen in een bijna drooggevalven sloot, we hadden lichtgeschuurde klompen aan en die waren bij thuiskomst vies en modderig en daar was mijn moeder allesbehalve blij mee.

De visjes deden we in het water in de kelder van oma Van Wijk, maar ze gingen vrij snel dood, vanwege het zuurstofarme water.

Vader Van Wijk hield 8 koeien, 6 schapen, 1 varken en enkele kippen en voor en na schooltijd moest ik naar de Noordpolder te Veld om te melken. De volle melkbussen moesten om ca. 7.00 uur op de kruising van de Noordervenweg en de Volkersweg staan; daar werden ze opgehaald door Dorrestijn uit Baarn. Vooral met mistig weer kon het heel lastig zijn om alle koeien achter in de polder te vinden. Als oudste van vijf kinderen heb ik dus al jong leren melken en we hadden ook nog veel gehuurd land dat bewerkt moest worden. Er bleef dus niet veel vrije tijd over om te spelen; enkel 's winters werd mij tijd gegund om te gaan schaatsen. In de knikkertijd werd er, voor en na schooltijd, geknikkerd in de Kerkstraat tegenover café Van der Wardt. De straat bestond uit een harde zandlaag met vele knikkerpotjes. En de knikkers bewaarden we in een lappenzakje dat afgesloten was met een touwtje.. Ook hadden wij thuis een piano en mijn vooruitstrevende moeder vond dat ik pianoles moest gaan nemen. In die tijd was mijn pianolerares mevrouw M. Bieshaar, ook wel bekend als Mientje Pingel. Mijn vorderingen in het pianospel bleven echter uit en mijn moeder kwam toen met een voorstel: leren pianospelen of koeien melken. Ik was een buitenjongen, dus de keus was snel gemaakt en ik ging koeien melken. Ik moet bekennen dat ik daar nu nog spijt van heb, temeer daar ik een groot liefhebber ben van alle stijlen van muziek (uitgezonderd jazz). In mijn jeugd jaren werd er ook veel gezwikt (gekaart); dat vond dan plaats in het melkhok thuis en ging om geld. In het kuiltje van de deksel van een melkbus werd de inzet gelegd. Mijn kaartmakers waren: Theo Baas, Gert Bieshaar, Jan van der Wardt en mijn broer Joop. Wij hadden altijd speelkaarten bij ons, maar toen mijn ouders erachter kwamen dat wij kaartten om geld, was het snel afgelopen.

In 1951 maakte ik de overstap naar de U.L.O.-school St.-Jan in Laren. Het gebeur-

de wel eens dat ik tijdens de eerste les in slaap viel. Dan belde de leraar mijn moeder op en die zei dan: Ja, maar hij heeft er al een halve dag opzitten (melken in de vroege morgen). Moeder besloot nog geen jaar later mij over te plaatsen naar de openbare school voor U.L.O. Heideveld. Deze school heb ik verder doorlopen met één jaar doubleren. Vervolgens kwam ik op 18-jarige leeftijd terecht bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij (de latere ABN-AMRO) als jongste bediende.

*Wat is jou eigenlijk bijgebleven van de jaren in de Tweede Wereldoorlog?
Kun je je daar nog iets van herinneren of was je daar toen nog te jong voor?*

Vanuit huis ventte mijn vader melk in Hilversum. Tussen de melkbussen nam hij ook wel eens een bus, gevuld met ruwe schapenwol, mee. Dat was toen streng verboden! Klanten breiden daar sokken en truien van. Nadat de kar was geladen en het paard ingespannen, vertrok vader naar Hilversum en viel gelijk in slaap op de bok. Het paard wist de weg wel en hield vanzelf stil bij de eerste klant. Dan werd vader wakker en begon met de verkoop van zijn spullen, Eén van de klanten beheerde een snoepfabriek in Amsterdam; de restanten meel gingen als afval naar vader die het gebruikte als voer voor het varken. Wij gingen als kinderen met de kinderen Fecken regelmatig op zoek naar restanten (afsnijdsel) van het snoepgoed in de meelzakken. Ons paard is in die jaren door de Duitsers gevorderd. Wat betreft het varken het volgende: het werd een sport om het gemeste varken bijtijds te vervangen door een kleiner exemplaar. Bij controle van de veestapel kwam er nog wel eens commentaar op het gewicht van het varken. Vader zei dan met een stalen gezicht: ik weet niet wat het is, maar hij wil maar niet groeien! Eens was er plotseling vleescontrole toen het varken pas geslacht was. Het vlees werd toen snel onder de matras gelegd van het bed, waarop broer Joop lag, die toevallig op dat moment net ziek was. Aldus werd het vlees niet opgemerkt.

Van het neergestorte vliegtuig bij het Vierkante Bosje kan ik me alleen herinneren dat afdrucken van de lichamen van de piloten zichtbaar waren in de grond. Ook heb ik gezien dat Duitse of geallieerde piloten zilverstrookjes dropten om de radar te misleiden. Er was aangekondigd dat er een schotenwisseling plaats zou vinden

Toneelgroep van Deo et Arti (1957), met achter v.l.n.r. Wil Fokken, Evert Huiden, Wim de Boer en Henk van Kesteren. Voor v.l.n.r. Bep van Wegen, Truus Stavenuiter, Ria van Loon, Jan van Wijk (met helm), Truus Gouverneur en regisseur Gerard Burgering.

tussen Bunschoten en Laren. Vader besloot een schuilplaats te maken in een kuil tussen twee takkenbos-schelven; gelukkig hebben we er geen gebruik van hoeven maken. Tenslotte: vader had bouwland, dus wij hebben nooit echt honger geleden in de oorlogsjaren en er waren geen tekorten.

We spraken al eerder over jouw werk op de bank. Hoe verliep die ontwikkeling eigenlijk?

Laat ik beginnen te zeggen dat ik geen boer wilde worden. Mijn moeder wenste dat ik een kantoorbaan zou gaan nemen. Ik ben begonnen met solliciteren bij Balamundi in Huizen, daar kon ik 100 gulden per maand verdienen. Dat is bij een sollicitatiebezoek gebleven, want bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij in Bussum kon ik 105 gulden per maand ontvangen. Ben daar begonnen op de effec-

Jan met gevangen snoek, bij de wilgenboompjes aan de Eemnesser Vaart (oktober 2000).

Overhandiging van het eerste kievitsei aan burgemeester Bijl (15 maart 2000).

tenadministratie, waar ik coupons moest knippen en afrekenen (coupons lagen in safe-lokjes in de kluis). Veel cursussen gevolgd en dus carrière gemaakt. Achtereenvolgens heb ik op de volgende kantoren gewerkt: Laren (ABN), Baarn en Utrecht. Toen de provincie in en klanten thuis bezoeken in de functie van procuratiehouder, en in 1982 ben ik overgeplaatst naar de ABN-bank in Hilversum in de functie van hoofd effecten adviesdienst. Als gevolg van de fusie ABN-AMRO ben ik op 59-jarige leeftijd op 1 oktober 1995 met prepensioen gegaan. Dus: een leven lang bank, 40 jaren !

Het lijkt ons nu wel leuk en interessant om te weten of jij hobby's hebt, en zo ja welke?

O, zeker die heb ik, wel vier!

Vissen

Van jongs af aan heb ik gevestigd in de Eemnesser Vaart en de wetering. Mijn eerste vistuig bestond uit: naaigaren, een kurk plus veer en een grote haak. De eerste vis die ik gevangen heb, was een voorn, in het water van de Eerste Havenarm (nu: het Evenemententerrein). Vissen deed ik het liefste in mijn eentje. Mijn meest spectaculaire vangst was: een schildpad aan de haak. Bestuurlijk gezien ben ik ook actief

geweest in de Hengelsportvereniging Flevo; maar daarover straks meer.

Eieren zoeken

In de periode dat ik moest melken liep ik na afloop geregeld kievietseieren te zoeken om die later te kunnen verkopen. Op een gegeven moment werden de eieren beschermd en moesten we een vergunning hebben voor het zoeken. Het eieren-schouwen hield het volgende in: er werd een ei uit het nest gehaald en in het water gelegd om te zien of het reeds bebroed was; vervolgens legden we het ei weer terug in het nest. Na kerktijd gingen we vaak zoeken in het pollig weiland aan de zuidkant van de Vaart (bij alle boeren bekend als "de mof"). Ooit heb ik nog het eerste kievitsei aangeboden aan burgemeester Jules Bijl. Tegenwoordig sta ik bekend als een bevlogen nestbeschermer.

Toneelspelen

Eind jaren vijftig speelde ik kleine rollen bij Deo et Arti. Er werd geoefend en gespeeld in het Verenigingsgebouw aan de Kerkstraat, met als beheerdersechtpaar de heer en mevrouw Westerhuis.

Schaatsen

Mijn vader was een groot liefhebber van schaatsen; hij schaatste onder meer op rondrijders naar Marken. Als er ijs lag, mocht ik altijd vrij om te gaan schaatsen; vader heeft het mij toen geleerd met behulp van een stoel. We gingen met medeleerlingen rijden op De Vaart, op de waaien en bij Rust Wat in Blaricum, ja zelfs op de Eem, gezellig met koek en sopie erbij. Toch ben ik veelal blijven schaatsen in Eemnes en directe omgeving; geen lange tochten maken, maar meer ` lange halen, snel thuis`

Jouw belangstelling en bijzondere inzet voor de Eemnesser samenleving is bij menigeen bekend. Vele verenigingen en organisaties hebben mogen profiteren van jouw kennis en bestuurlijke kwaliteiten gedurende een lange periode. Laten we proberen al dat werk eens in kaart te brengen!

Kruisvereniging

nr. 14: Het CDA-Eemnes (februari 1986):

Voorste rij v.l.n.r.: Jan Lamers, Gerda Terlien, Jan van Wijk, Henk van Manen, Jan Hartog en Wies de Bont.

Achterste rij v.l.n.r.: Bertus v.d. Hengel, Piet van Lierop, Peter van Hofslot, Eerhard Huiden, Jan den Dunnen, Kees v.d. Tweel, Jaap Frantsen en Piet Kruijse.

In 1967 werd ik bestuurslid van het Wit-Gele Kruis in Eemnes. Het Wit-Gele Kruis was de Kruisvereniging op het gebied van zieken- en gezondheidszorg van de rooms-katholieke zuil. Mijn functie werd die van penningmeester, als opvolger van Roel Terlien, die voorzitter werd. In 1975 fuseerde de vereniging met het Groene Kruis en ging verder als Kruisvereniging Eemnes.

Woon Advies Commissie

In 1970 was dat de Woonruimte Advies Commissie. Deze commissie is niet te vergelijken met de huidige WAC. Het werkte zo: op het verzoek van het College van B en W bezochten leden van de commissie personen die andere woonruimte wensten (op huurbasis). De commissie bekeek de woonsituatie en de gezins-

samenstelling en bracht daarover rapport uit aan het college. In 1975 werd ik benoemd tot secretaris en ik ben tot 1986 actief geweest.

Bij huisbezoeken kwam je soms bij wat morsige types over de vloer, getuige het verhaal van een bezoek, samen met Gijs Hilhorst, waarbij we koffie kregen die al de hele dag stond te pruttelen, niet te drinken was en met dikke vellen melk erin. Gijs wist zijn koffie strategisch weg te werken, maar helaas lukte dat mij niet, en dankzij Gijs moest ik ook nog een tweede kop naar binnen werken.

KVP en CDA

In 1975 ben ik bestuurslid geworden van de Katholieke Volks Partij-Eemnes. In dat jaar ongeveer zat Eddy van Ijken voor Dorpsbelang met één zetel in de raad. Vanaf 1975 was ik dus nauw betrokken bij de KVP en zeer actief bij alle voorbereidingen met betrekking tot de fusie met de ARP (Anti Revolutionaire Partij) en de CHU (Christelijk Historische Unie) tot het CDA (Christen Democratisch Appèl). Vanaf 1979 werd ik voorzitter van het gefuseerde CDA. Bekenden uit die periode zijn te zien op de foto uit 1986.

In die beginjaren was het niet altijd eenvoudig, en moest je als katholiek je steeds rekenschap geven van het feit dat ook de andere fusiepartners in het CDA voldoende gehoord werden en vertegenwoordigd waren. We waren druk met ledenwerving, raadgeving en advisering, en met het controleren of er niet teveel van de partijlijn werd afgeweken. Ruim tien jaar heb ik mijn krachten gegeven aan het voorzitterschap, totdat in 1989 Peter Mendelts mij opvolgde als voorzitter. Vanaf die tijd ben ik actief gebleven in het CDA, o.m. als lid van de denktank en bij het rondbrengen van verkiezingsmateriaal.

Hengelsportvereniging Flevo

In 1980 ben ik, als commissaris, bestuurslid geworden van de Hengelsportvereniging Flevo, die in 1962 was opgericht door Fons Bergman, Tijs Blom (de schilder), Cees de Rijke en Jacob van Ijken. Even een historisch feit: het visrecht op de Eemnesser Binnenvaart was eeuwenlang het privilege van achtereenvolgens de Ambachtsheer van Eemnes-Binnen, Eemnes-Buiten en het Koninklijk Huis. In 1885 kwam hier een eind aan, omdat Koning Willen III liet weten niet langer gebruik te

Burgemeester Roland van Benthem reikt een Koninklijke Onderscheiding uit aan Jan van Wijk op 29 april 2011.

willen maken van dit recht. Sindsdien wordt dit door de gemeente Eemnes verpacht. Vanaf 1928 was de visvereniging “Klein maar Dapper” de pachter. De leden hielden echter niet, maar vissten met schakels (netten). Dit clubje ging in de jaren vijftig als een nachtkaaers uit. Alleen de beroepsvisser Peter Gieskens en zijn zonen

Jan en Gerrit hebben tot 1985 nog met palingfuiken in de Vaart gevist. De pacht werd aangevraagd (1962) en bij Raadsbesluit toegekend, waarna de overeenkomst betreffende het verhuur van visrecht werd getekend. De statuten van de vereniging werden in 1964 bij Koninklijk Besluit goedgekeurd. Enkele bijzondere artikelen uit de statuten zijn:

- de vereniging is voornamelijk opgericht voor ingezetenen van Eemnes,
- het maximaal aantal leden is 200,
- jeugdleden moeten de leeftijd van 10 jaar, doch nog niet die van 18 jaar hebben bereikt.

In 1991 zijn de statuten in een nieuw jasje gegoten, o.a. door aanpassing van de leeftijd van jeugdleden en het maximum aantal leden werd niet langer beperkt. In de jaren zestig, zeventig en tachtig was de jaarlijkse zeeviswedstrijd een hoogtepunt. Met een bus van firma Tensen uit Soest vertrok het gezelschap in de vroege ochtend (04.00 uur!) naar Texel om daar aan de waddenkant te gaan vissen. De 25-jarige jubileumwedstrijd in 1987 werd in de Flevopolder gehouden. In het kader van de ruilverkaveling zijn door het Waterschap Vallei en Eem in 1995 drie mooie vissteigers aangelegd, waarvan één steiger speciaal is aangepast voor senioren. De hengelsportvereniging Flevo is inmiddels uitgegroeid tot 480 leden. Het is een gezelligheidsvereniging die gelegenheid geeft tot ontmoeting aan de waterkant en die wedstrijden organiseert. De prijsuitreiking vindt plaats in ons stamcafé Staal, onder het genot van een drankje en de bekende gehaktbal. In 2012 hebben we het

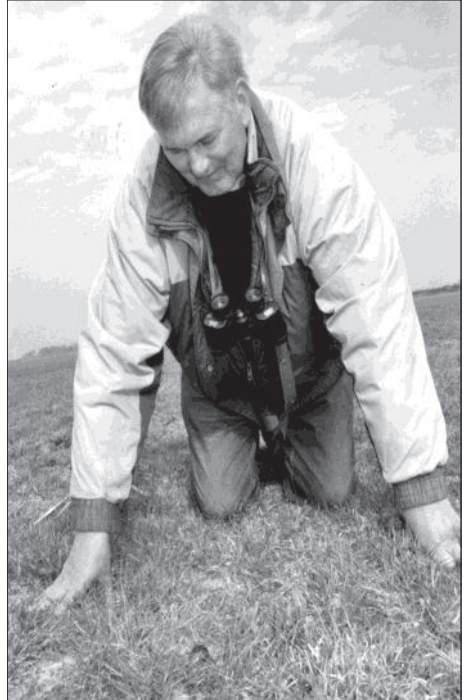
50-jarig bestaan van onze vereniging gevierd, met een mooie feestavond in De Deel. In de maand januari 2013 verscheen het allereerste exemplaar van "De Opsteker", het nieuwe clubblad van de vereniging. Op 21 februari 2013 vond de jaarvergadering plaats en heb ik, na een periode van 26 jaar, het voorzitterschap kunnen overdragen aan Bart Nouwens en werd ik benoemd tot ere-voorzitter.

Waterschap De Eem

Mijn grote betrokkenheid met water is evident, en om daar ook actief mee bezig te gaan, werd ik in mei 1981 verkozen tot hoofdingeland (vertegenwoordiger van eigenaren van een bebouwd of onbebouwd perceel grond) van de Afdeling Bewesten de Eem van het Waterschap De Eem. In

1982 ben ik voorgedragen voor het dagelijks bestuur en vanaf 1983 werd ik, bij Koninklijk Besluit, benoemd tot heerraad van het Waterschap De Eem. Vermeldenswaard in mijn waterschapsperiode zijn de distel- en slotenschouw die ik samen met Evert Huiden voor mijn rekening nam. We begonnen in Binnendijk en togen overdwars via de percelen naar de Raadhuislaan om onderweg de vele sloten te schouwen. Maar aan stroomdraad hadden we een hekel. Zo kwamen we eens bij een sloot met stroomdraad langs de rand. Ik had de langste benen en mocht als eerste naar de overkant. Of de sloot te breed was, of dat de kant te zacht was, is mij niet meer bekend, wel dat ik met mijn kruis aan het stroomdraad vast bleef zitten, voorwaar een bijzondere ervaring! Bij het schouwen beschikten we over een polsstok van het Waterschap, en toen we eens bij een brede sloot aankwamen, mocht ik als eerste, klom in de stok

Even nagenieten van het zojuist gevonden kievitseierenest (mei 2003).

Overdracht vissteigers van het Waterschap aan de Hengelsportvereniging Flevo (1995), met v.l.n.r. Roel Kraefft, Teus Roodhart, onbekende man en Jan van Wijk.

en midden boven de sloot brak de stok doormidden; gevolg: een nat pak en een Evert Huiden die niet meer bijkwam van het lachen.

Werkgroep Weidevogels

Meer dan zestig jaar ben ik een actieve “vogelaar” in de Eempolder, waarvan ongeveer veertig jaar als vrijwilliger in de gestructureerde bescherming, dat houdt o.a. in: het verkrijgen van een vergunning en aldus het registreren en markeren van nesten en die nesten noteren op de stalkaart van de boer. Als lid van de werkgroep Weidevogels trek ik er in het vroege voorjaar op uit om nesten te zoeken en te beschermen. We kunnen rustig stellen dat, mede door de inzet van onze agrariërs, de Eempolder één van de belangrijkste en rijkste gebieden van weidevogels in